

*Sacellum Lauretanum per Eleonoram
Mant. Ferd. II. Conjugem conditur, Corda de
Augustissima Austriacorum Familia in eo reposita. Sa-
cellum, & Confraternitas Defunctorum per Ferd. II. & Eleon.
Conj. instituta.*

Sacellum Lauretanum, quod in navi Basilicæ Cæsareæ, velut Palladium, & locus refugii, tum Augustissimæ Domui, tum universæ urbi colitur, fundatricem habuit Eleonoram Rom. Imp. Hungariæ, Bohemiæ, Croatiae, Sclavoniæ Reginam AA. natam Ducem Mantuæ, & Montis Ferrati &c. &c. Ferdinandi II. Aug. secundam Conjugem. Ut ad amussim Sacræ illi in agro Picceno Angelorum manibus collocatæ Domui similis conderetur, An. 1624. tres Architectonicæ peritissimos eò ablegat, quorum industria, oculari inspectione, accuratissima dimensione Nazaretana illa ædes, tot olim tantisque mysteriis plena, tot nostra ætate portentis divinitus ibi patris clara, designata est, quam dein felici imitatione Viennæ intra muros Cæsareæ Ecclesiæ perfecere. Ad fastigium perductam Beneficentissima Fundatrix aurô, argentô, gemmis, vestibus, coronis, aquila grandi meris gemmis composita adornavit, perpetuæque fundatione constabilivit, instrumentô, quod in hunc finem die 11. Sept. 1627. manu, Sigillôque Imperatoris firmavit. Die 12. Sept. ejus anni Sacellum stas Ecclesiæ ritibus per Eminentissimum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Principem à Dietrichstain Episcopum Olomucensem consecratur, quo subinde effigies Lauretanæ Virginis, ab eodem benedicta, in pervigilo nascentis Salvatoris collocata est, Cæsare, Augusta sobole, Aulæque tota ad hæc solemnia confluente. Crates, geminæque portas quibus propior ad thaumaturgam iconem introitus argentea fieri ultimis tabulis jussit: Susanna Ver. Com. Trautsohn, per hæredem ejus Franciscum à Trautsohn, Sac. Rom. Imp. Comitem plurium millium impendiis perfecta. Subinde, ut augustiore throno Virgo DEIpara collocaretur, Augustinus Argumenti Cæs. Com. Palatinus, illum, ut & armarium ad latus Altaris dextrum argentô vestivit, additis ex eodem metallo, quatuor Angelorum simulacris, quorum bini pendulam supra Marianum verticem coronam sustinent, bini ardentes cereos ad pedes ejus Virginis gestant. Urbanus VIII. Pont. Maxim. indulgentiis plenariis, iisque perpetuis in singula DEIparæ festa decoravit, quô sic ad pietatem illectus populus frequentior accurreret, & aliorum exemplô devotionis terrorem multorum cordibus inderetur. At vicit omnem expectationem, Viennensium pietas, quando cum Principibus subditi, pulcherrima æmulatione, contenderunt, quis cultu ejus ædis, illius simulacri quâ immor-

Instrum.
Fundat Sa-
celli Laur.
per Eleon-
oram Aug.
1627.

• Vide Lector infra cum de hymenæis Augg. agemus.

talis DEUS, artus mortales indutus est, præcelleret. Certè Ferdinandus II. seu eundem in hostes seu, quæ ingruerant, adversis obviandum esset, his aris advolutus, hic propitium sibi Numen deprecatus est, hanc Archistrategam, hanc Imperatricem Exercitûs sui dixit, hanc Tutricem justissimæ suæ causæ advocavit, nunquam aut spe, aut votô frustratus. Eadem Ferdinandi III. pietas, eadem Ferdinandi IV., Leoldi M. Josephi glor. mem. Imp. mens, qui vel stabiliendo Imperio sobolem, seu suis ægrotantibus valetudinem, peregrè abeuntibus incolumem reditum, vel belli felicem eventum impetraturi, hoc loco auspicalia fœcunditatis, valetudinis, boni eventûs, Augustorum Hymenæorum * sacra peregerunt. Potissimi de Augustissima hac profapia ad has aras desponsi sunt, hic recens nati Principes altari impositi ab Augustis Parentibus, DEO, DEI paræque consecrantur. Majorum vestigia secutus Carolus Augustus, quotannis eo die, quo dictum Virgini ab Angelo Ave recolitur Augusta Familia, Equitibus Aurei Velleris, majore Ordinis cimelio insignibus comitatus, Mariam salutat. Augusta Conjux pretiosis vestibus usui Sacrificantium paratis, amorem suum testata est. Nec minor reliquæ nobilitatis, nec minor populi in D. Matrem affectus; Testantur hunc donaria, anathemata aurea, argentea, annuli pronubi digitis Virginis inserti; Sed vinci se illa non patitur, hinc tot recuperatæ valetudinis, pulforumque morborum testimonia, vel picturis, vel argentô expressa, sic, ut passim seu in animi, seu corporis necessitatibus ad hanc Thaumaturgam eatur. Joannes Rex Poloniæ soluta obsidione, quâ 1683. exercitu Turcico Vienna premebatur, nihil prius à pugna habuit, ac lauros quas illi genti extorsit, Lauretanæ Virginis pedibus adsternere, ipse verò, gaudii, quod animo gerebat ferendi impotens, solemnem illum, & Eucharisticum Augustini, & Ambrosii hymnum Te DEUM laudamus in hac æde inchoavit, à Belli Principibus dein, & Exercitûs ductoribus cum eodem decantatum. Nullum bellum, nulla pugna depugnata est, ubi manubias Victrix Austria ab hoste tulit, quin non pars aliqua militarium Signorum, ad hanc S. Domum depangenda, à Principibus deputetur, hinc tholus vexilis Sveci, Galli, Perduellium, Ottomannorum coronatus. Hinc Ferdinandus II. Opt. mem. Princeps annulum, quem digito, cum in pugna Lüzensi cæderetur, Gustavus Adolphus R. Sveciæ gerebat, additâ catenâ aureâ thaumaturgæ huius imagini appendit, & ei, quæ hostibus terribilis est, ut castrorum acies ordinata sacram fecit, memoriæ causâ sequentibus laminæ aureæ insculptis: Diesen Ring hat gehabt Gustavus Adolphus König in Schweden / so den 16. Nov. 1632. in der Schlacht bey Lützen von der Kayf. Armatur geblieben.

Expectabit, ut opinamur, B. Lector, ut donaria, ut tabellas acceptorum intercessione Virginis, beneficiorum testes, ut
cyme-

cymelia singillatim lustranda exhibeamus, at, brevitati studemus. Hinc gemmas, hinc donaria, de quantumcunque pretioso metallo missa facimus, sed pretiosissima illa præ gemmis corda, ad pedes DEIparæ Lauretanæ defossa, recensimus, quæ quoniam præter diem, horam, annumque mortis nil inscriptum in thecis, quibus conduntur, habent, nos paulò uberiores, æternæ ejusmodi Principum memoriæ, erimus. Consuevère Austriaci Principes, quò vel post funera suam in DEum, ejusque Matrem pietatem palam facerent suorum corda, in æde Laurétana ad pedes cœli, mundique Dominæ condi curare. Huic rei crypta in interiore ædis parte visitur, quæ marmore interius incrustata corda ejusmodi argenteis, ac auro obductis thecis servata, complectitur. Superior pars lamina ferrea prægrandi, cæmento, marmore dein superimposito tegitur, nec alius accedendi modus, quàm revulsis ferro, & lapidibus, cum referari opus est. Cùm dies atra ingruit, quâ digni æternitate hujus stemmatis homines fato cedunt, nostri muneris est, partitis horis, defunctorum corpori assistere, usque in eam diem, quâ sepulturæ mandantur. Corpus solitæ Austriacorum Principum sepulturæ in Ecclesia RR. PP. Capucinorum, exta Metropolitanæ D. Proto-Martyris Stephani Basilicæ, cor Lauretanæ Domui, & Templo Cæsareo cedit. Nunc ipsa eò, quò condita sunt, ordine recensamus:

Primum, sed omnium expectatione celerius, Ferdinandi IV. Cor Ferd.
IV. Aug. Aug. Rom. Regis A. M. DCLIV. die 10. Julii illatum est, pridie extincti. Thecæ sequentia inscripta: Cor Ferdinandi IV. Rom. Regis qui obiit 9. Julii 1654.

Viator!

Cor prorsùs aureum argenteo loculo
Ad pedes Virginis

Quo se vivum deposuit, à funere deponitur
Ferdinandi IV. Rom. Reg. Aug.

Felicem illi resurrectionem ominare

Ejus deposito

Per quam factum est; ut feliciter mundus resurgeret,

Idem mortui, quod viventis negotium est:

Mariam amare, Mariæ adsterni.

Annò 1662. die 20. Novembr. Serenissimus, & Reverendissimus Leopoldus Guilelmus Episcopus Olomucensis, Passaviensis, Argentinenfis Archi-Dux Austriæ diem extremum obit, ejus cor altero à morte die per Joannem Adolphum Sac. Rom. Imp. Comitem à Schwarzenberg &c. ejus Aulæ Supremum Præfectum solitis ritibus tumulandum defertur. Cor Leop.
Guil. AA.
Ep. Olom.
Passav.
Argentor.

Leopoldus Guilelmus
 AA. Ferdinandi II. Aug. Fil.
 Passav. Olomuc. Argentoratensium
 Præsul , & Pastor
 Inter Lilia pastus , inter Lilia nobiliore sui parte
 collocatur ,
 Thalami cùm viveret expers , Virgineo tumulo
 conditur
 Obiit M DC LXII. XX. Novembr.

Cor Mar-
 garit. Hisp.
 Inf. Leop.
 M. Conj.

Annô M DC LXXIII. XIII. Martii Margaritæ Hispp. Inf. M.
 Leopoldi primæ Conjugis pridie fato functæ Cor reliquis appo-
 nitur.

M. S.

Lapidem sepulchralem ne quæsieris !
 Gemma est , quæ conditur , non conchâ
 Sed Margaritâ olim condita
 Cor Margaritæ Augustæ Leopoldi C. Conj.
 Cœlum , non tumulum hoc loco credas ,
 Ubi vivam pedibus substratam vides Margaritam ,
 Vivit certè , & spirat
 Amorem Marianum.

Cor Eleon.
 Conjug.
 quondam
 Ferdin. III.

Annô M DC LXXXVI. die VII. Decembris , Cor Eleonoræ
 natæ Ducis Mantuæ , & Montis Ferrati &c. Ferdinandi III. quon-
 gam Conjugis altero ab obitu die , pyxide argentea clausum , se-
 peliendum in Lauretana crypta , delatum est.

H. S. E.

Cor Viduæ *

* Job. 29.
 13.

* Eccl. 13.
 32.

* Pl. 83. 6.

* Josue 22.
 5.

* Prov. 15.
 32.

Eleonoræ Mant. Ferd. III. Ol. Conjug.
Vestigium boni cordis * à teneris secuta
Ascensiones in corde suo * meditata
 Ad vestigia MARIÆ perfecit ;
Corde perfecto * vixit
 Ultimis demùm tabulis
 Virginem Filiùmque *Possessores cordis * scripsit.*
 Hæredes cordis , Coronæ hæredem fecêre
 Hanc capeffitum
 Abiit , & obiit.

Cor Mariæ
 Antonie
 AA. Ducis
 Bavarie.

Annô M DC LXXXII. XXIV. Decembr. Maria Antonia
 AA. Leopoldi I. Imp. ex Margarita Hisp. Fil. Bavarie Electori nu-
 pta,

pta , bimestri post enixum Principem ad superos abiit, cor Sa-
cello Nazarethano reliquit ,

Maria Antonia
Leopoldi Magni Filia
Max. Emm. Electoris Boj. Conjux,
In pervigilio nascentis Filii Virginis MDC LXXXII,
Genethliacum munus

Cor suum
Puerperæ Virgini , nato DEO homini
Ipso ejus natali die hîc obtulit ,
Felix Viator es ,
Si ità excors es.

Annô MDC LXXXVI. die XXIX. Septembr. Mariæ Theresiæ AA. duodecennis, & An. MDCC III. 18. Aprilis, Maria Josephæ itidem AA. Corda solito more conduntur.

Corda Archiducum Austr. Mariæ Theresiæ, & Mariæ Josephæ.

Non tumulum , sed aram Innocentiæ
Hic venerare
Innocentum Principum Mariæ Theresiæ
Et

Mariæ Josephæ Leopoldi M. Fill.
Corda hîc sita sunt
Ad regios mortalium Hymenzos prætensa
Immortalis vendicavit
Sibi fatô desponsa
Abi Viator
Non tumulum , sed thalamum vidisti ,
Pronuba Mater , filii Sponsas sua æde hîc
habet.

Annô MDCC V. V. Maji , æterno orbis Austriaci luctu denascitur Leopoldus I. Imp. rebus gestis Maximus. Cor ejus majorum suorum , & Sobolis cordibus VII. ejus Mensis additur.

Cor Leop. M. Imp.

Hac sub lauro
Laurearum saturum Cor Leopoldi M. Imp.
Victorias meditatur.
Hic vivens illud effudit ,
Hic laurorum sementem jecit
Quam bellis Gallico , Ottomanico demessuit.

Vin' testimonia ?
Tholum lustra manubiis coronatum. *

* Alludit ad Signa Militaria huic, Ædi appensa.

Cor Jose-
phi I. Ro-
man, Imp.

Annô MDCCXI. XVII. Aprilis funesta dies erat, quæ Josephum I. Rom. Imp. annos XXXIII. natum in pleno Victoria-
rum meridie mundo exemit. Cor, & linguam nobilissima Au-
gusti corporis membra DEiparenti Lauretanae à morte sacra vo-
luit, communi Austriacorum cordium tumulo die XIX. ejusd.
mens. illata :

Hoc parvulo loculo
Magnum clauditur expers vitæ
Vitæ Principium
Cor
Josephi I.
Augustissimi Romanorum Imperatoris
Qui natus orbi
MDC LXXVIII. die XXVI. Julij
Variolis extinctus cælo vivere incœpit
M DCCXI. die XVII. Ap. hora decimam inter &
Undecimam media ann. æt. agens XXXIII.
Nihil hîc Viator de cineribus cogita
Immortalia Principum corda sunt
Quæ Pollinctorum vice subditorum lacrymis condiuntur,
Præcox fatum ne accusa,
Et breve vitæ tempus
Nihil ille tempori debere voluit,
Plurima illi debet tempus.

Hi magni sunt cineres, & grandes Principum reliquiæ, quæ Pietatem Austriacam in DEUM, ejusque Matrem sole clarius ostendunt. Sola Immortalitas huic Domui deficit, quam cum mortalis mortali advovere non possit, id unum precamur: Serum fatum, nec tam vitæ præsentis tardissimum finem, quàm initium inter Cælites melioris. Suas sibi etiam laudes exigit Lauretanae ædis Augustissima Fundatrix, Religionis nostræ Discalceatæ grande præsidium, & ut verbô dicamus, in omnem vitam Optima Parens. Cor illa quidem suum, cum corpore, quod ab obitu intactum servari testamento cavit ad Augustos Mariti cineres Græcii, Metropoli Styriæ, deponi jussit, omne tamen cor cum viveret, huic Sacrae Domui impendit. Compendiarium habe Lector, ejus encomium ;

Eleonora Rom. Imp. nata Dux Mant.
Et Montis ferrati
Ferd. II. Aug. Conj. Ferd. III. Mater, Ferd. IV. & Leop. I.
Avia

Ultra

Ultra sceminam , ultra hominem propè
 Prudentia , affabilitate , Zelo , Beneficentia , Religione
 Constantia , Pietate , Patientia excelluit
 Prudentiam in agendis dexteritas ,
 Affabilitatem conversatio ,
 Zelum Fcclesia
 Beneficentiam lacrymæ pauperû extinctam desiderantes ,
 Religionem aræ , & cœnobia
 Constantiam superata adversa
 Pietatem Cælites , Patientiam morbi commendârunt .
 Compendiô idæam Summæ Principis vidisti
 Imperii rudimenta , quo destinabatur , à se ipsa condidicit
 Ad solium secunda Conjux à Ferdinando II. vocata
 Majestatem demissione oppressit ;
 Unum finem Imperatrix habuit
 Non orbi Imperare , sed servire .
 Augusto Conjugi etsi superstes , cum Eodem mortua est ,
 Ad ardua solùm revixit
 Cùm tempori subderetur , laboris omnigeni vernam se
 fecit ,
 Quietem æternitati servavit .
 Aulam , & Urbem virtutibus implevit ,
 Illam Exemplis , hanc structis amplissimis cœnobiis ,
 In ea , & miseros tam profusæ liberalitatis ;
 Ut voluntas quidem , non census suppeteret .
 His passibus æternitatem assecuta
 Quod temporaneum habuit fato , & tempori
 Reddidit
 Virtus cœlo recepta est .
 Eò abiit
 XXVII. Junii MDCLV.
 Cor mortuæ Viator , hîc ne quære
 Totum , cùm adhuc viveret , Lauretanæ huic ædi
 impendit .

A tristi Austriacorum cordium conspectu , ad funebrem De-
 functorum ædem progrediendum nobis est , sic dictam quòd pe-
 ragendis piacularibus Sacris in mortuorum salutem , & Sodalita-
 ti huic intentioni institutæ deputata sit . A Ducibus Austriæ præ-
 primis Ottone II. & Equitibus Militaris Ordinis S. Georgii condi-
 M tam

Sacellum
 Defunctorum .

tam fusiùs pagina 5. diximus , quo ordine imminuto sic ut ne memoria illius superesset , Confraternitati Defunctorum à Ferdinando II. , & Eleonora Coniuge designatæ , sed per Filium Successorem plenariè institutæ , attributa est. Scopus hujus piæ Confraternitatis est , animabus fidelium in purgatorio illo igne opem ferre , quare singulis secundis feriis majora Sacra , à prandio Lytanas , expositò Augustissimò Altaris Sacramentò inter concensus Musicos haberi curat , primis insuper cujusque Mensis Lunæ diebus Officium Defunctorum ad morem Romanæ Ecclesiæ persolvere consuevit. Commemorationem fidelium Defunctorum titularem diem habet , octidua deinde devotione purgatorii animabus succurrit , bina ad hoc in singulos dies exhortatione , viventium animos accendens. Extremò supplicio affectos , olim profanò locò sepeliri solitos , sibi Eleonoræ Mant. Aug. intercessione vindicavit hoc Sodalitium , quibus solius Christianæ charitatis impulsu extremum misericordiæ opus , sepulturam , impendunt. Utuntur autem Confratres hac occasione , uti & publicis in Supplicationibus , aut cùm funus eorum , qui de gremio Confraternitatis sunt , deducunt , atra veste ad talos usque deflua , caput undique tecti , quò oculis aspestantium hominum eorum pietas , humilitatis studiò , subtrahatur , palliò coriaceò humeri teguntur , cujus dexteræ aquila Imperialis , Sodalitii insigne , appensum est. Ferdinandus II. cùm viveret , ut supra dictum , cum Eleonora Coniuge ejus institutionem meditabantur , illò morte præventò Ferdinandus Fil. executus est. Ad hujus liqui-

Bulla Urb.
VIII. An.
1643. die
18. Febr.

dem instantiam Urbanus Pontifex Max. Bullam largitus , quâ piam hanc mentem multis collaudatam , institutione Sodalitii in effectum deduxit , amplissimisque gratiis , & Privilegiis decoravit. Eodem insuper anno Romæ Archi-Confraternitati , mortis dictæ , participatione Privilegiorum , Jurium , Indulgentiarum per Hypolitum Aldobrandinum S. R. E. Cardinalem tit. S. Eustachii , ejus tum Protectorem , unita est , subinde Statuta , Officialisque additi ; Insuper Philippus Fridericus Episcopus Viennensis S. R. I. Princeps primus ab Augustissimo Ferdinando III. Rector renunciatus est , Diplomate sequente , quo se Successoresque suos perpetuos Protectores fecit : * *In Nomine Domini Nostri JESU Christi , Amen. Annò à Nativitate ejus millesimò seccentesimò quadragesimò tertiò , Pontificatus SS. Domini Urbani PP. VIII. vigesimò , & Imperatoris Ferdinandi III. Regnorum Romani septimò , Hungariæ decimò octavò , & Bohemiæ sextò , die verò decimâ octavâ Mensis Decembris , Sac. Cas. Regiæque Majestas Ferdinandus III. , & Augustarum Mariæ , Eleonoræ , nec non Serenissimus Archi-Dux Leopoldus Guilelmus Protectores Confraternitatis mortuorum nuncupatæ , in Ecclesia FF. Discalceatorum S. Augustini Viennæ Austriæ erectæ nominârunt , & elegerunt , nominant , & eligunt , in Præfectum prædictæ Confraternitatis : Excellentissimum , & Reverendissimum D. Philippum Fridericum Episcopum Viennensem S. R. I. Princi-*

Diploma
Ferd. III.
Aug.

pem ,

pem, & in Vice-Præfectum Illustrissimum D. Georgium Achatium Comitem à Losenstain, Marecallum Austriae Inferioris &c. in quorum. Ferdinandus. Maria. Eleonora. Leopoldus Guilelmus.

Ut verò peculiare signum, specialis illius Protectionis, quâ Confraternitatem Augusta Domus dignata est, in futuram ætatem haberet, insigne; Imperialem Aquilam, attribuit. En illius partem Diplomatis hæc super re editi * Als haben Wir die Confraternität / und Bruderschaft unter den Titul der Abgestorbenen in obberührten Gottes-Haus und Closter der reformirten Augustiner allhier / als derer Verdienst / Fürbitt / und guter Werken Wir / samt unseren gesamten Löbl. Erb-Haus Desterreich durch die Gnade Gottes auch theilhaftig zu werden verhoffen / so viel Uns dabey gebühret / und zustehet / auch gnädigst beliebet / wo von nöthen von neuen erhebet / gestift / gewidmet / und aufgerichtet / dieselbe auch samt allen einverleibten Mit-Brüdern / und Schwestern in Unsere Kayserl. Königl. und Landsfürstlichen sonderbaren Vorspruch / Schutz / Schirm und Protection gnädigst an- und aufgenommen / 2c. 2c. Und damit berührte Confraternität / und Bruderschaft zu Verfertigung ihrer etwo nothwendigen Schriften / Sachen / und Handlungen / sich eines gewissen Insigels / Schild und Wappens zu gebrauchen / so haben Wir deroelben nachfolgendes Kleinod / mit Rahmen einen gelben / oder Gold-farben Schild / in welchen zu mehrer Bekräftigung Unseres Kayserl. Schutzes / darein Wir Sie genommen / und empfangen Unser Kayserl. außgebreiteter doppelter Adler / mit der Kayserl. Cron gezieret erscheinet / in dessen rechten außgethanen Flügel Unsers Hochgeehrten Herrn Vaters gloriwürdiges Rahmens Ferdinandi erster Buchstaben F. mit beygesetzter Zahl II. in gelb / oder Gold-farben Farb / den in den andern Flügel dessen Gemahlin Rahmens Eleonoræ erster Buchstaben E. geschrieben stehen / zwischen den Füßen / oder Waffen aber ein etwas fürwerths gekehrter Todten-Kopf 2c. gnädigst ertheilet / und gegeben / ihnen auch dasselbe hinführo jederzeit in allen vorkommenden Sachen nach ihren Ehren / Nothdurften / Willen / und Wohlgefallen also zu führen / zu gebrauchen gegönnet / und erlaubet.

Diploma
Ferd. III.
An. 1643.

Sic constabilitæ huic Sodalitati omnes hætenus Augustissimæ Domus Principes Sua nomina dedere, Summatibus, cum plebe exempla lequentibus, quò factum est ut Protectoribus Cæsaribus, Rectores & Officiales potissimum Principes, Comites, Nobilisque haberet. Primi sub initia huic Congregationi præerant: Rector; Cellissimus S. R. I. Princeps & Episcopus Viennensis Philippus Fridericus, Pro-Rector Excellentissimus & Illustrissimus D. D. Georgius Achatius à Losenstain, S. R. I. Comes, Marecallus Inf. Austriae. Assistentes: Excellentissimi D. D. Guilelmus Comes Slavata, & Joannes Franciscus Comes à Trautsohn. Consiliarii, Excellentissimi Domini, Domini Leonardus Comes ab Har-

rach, Georgius Comes de Martiniz, Maximilianus Comes de Wallenstein, Reverendissimus D. D. David Gregorius Abbas Gottwicensis, Illustrissimi D. D. Maximilianus Comes à Lamberg, Joannes Adolphus Comes à Schwarzenberg, Joachimus Comes Slavata, Ferdinandus Ernestus Comes de Wallenstein, Henricus Baro de Montrachier, qui Confraternitatem munificentiam, & beneficiis singularibus auxere, & ornavere. Restoratu subinde, posteriore ætate functi sunt, Excellentissimus S. R. I. Comes Joannes Franciscus à Trautsohn, Ernestus Comes ab Abensperg, & Traun, Antonius Ernestus de Grundemann, & Falckenberg, Paulus Sixtus Comes à Trautsohn, Joannes Balthasar Comes ab Hoyos, Ernestus Episcopus Viennensis S. R. I. Princeps, Christophorus Ignatius Nobilis Dominus de Guarrient & Raall, Carolus Josephus Sauber, à Sauberskirchen. Nunc, electione unanimi præest Sereniss. Princeps, ac Dominus, Dominus Frobenius Ferdinandus S. R. I. Princeps à Fürstenberg, Landgravius Baariensis, & Sthulingensis, Comes de Heiligenberg, & Wertenberg, Baro in Gundelfingen, &c. &c. Sac. Cæsareæ Regiæque Catholicæ Majestatis Consiliarius actualis intimus, Aurei Velleris Eques, & ad Comitata Imperii Ratisbonæ Principalis Commissarius, &c. cui vitam, longævum regimen, & sæcularem Sodalitatis Præfecturam, Antecessoribus verò vitâ functis, Patronis munificentissimis, æternam felicitatem advovemus. Nos ad ipsam Cæsaream S. Augustini Basilicam regrediamur.

Præsens Basilicæ Cæsareæ status, Altaria, eorum conditores, Sanctorum reliquiæ, Aulæ Imperatoriæ Solemnitates agi solitæ, Augg. Hymenæi; quibus S. R. E. Cardinalibus Purpura, Aurei Velleris Equitibus torques Augustis manibus in ea Ecclesia sint imposita, quibus de Prosapia Augustissimæ Domûs publicis exequiis sit parentatum.

TRia jam sæcula, à structuræ initio, Basilica Cæsarea numeravit, quemadmodum supra dictum est, eaque semper functionibus Sacris Aulæ Imperatoriæ deservit, cum in eam Augustiniana Discalceata Reformatio introduceretur; de prioræ ævo Herrera: * *Fuit semper hæc ædes Principibus Austriacis chara, habitaque pro Capella Romanæ Majestatis, dum Imperium illis stetit.* Christophorus Patavinus * *Romanæ Majestatis Capella est suæque Regiæ arci contigua.* Paulus Milensius * *Viget Monasterium Viennense etiam hodie præsidio piissimorum Principum Austriacorum, ut domestica eorum Basilica, quo, per extensum ab aula simulacrum conjunctum ædibus Sacris ad divina commeant.* Quinque duntaxat instructum erat Altaribus, quæ & ipsa vetustate laborabant, muri, quò locò nunc Sacella,

* In Alph. Augustin.

* In Regis. 1555.

* Paulus Milens.